

Arrest

nr. 131 819 van 22 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X, op 10 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juni 2013 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER SCHUEREN, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit het administratief dossier blijken volgende feiten:

1.1. Verzoekster treedt in 1985 in het huwelijk met de heer K.M. Het huwelijk wordt later ontbonden.

1.2. De heer K.M. treedt op 1 augustus 2002 in het huwelijk met mevrouw V.B., van Belgische nationaliteit. Dit huwelijk wordt op 7 april 2006 ontbonden.

1.3. Ondertussen blijkt de heer K.M. een recht op vestiging te hebben verkregen. Uit het administratief dossier valt niet op te maken wanneer dit vestigingsrecht werd verworven.

1.4. Eerste verzoekster treedt op 5 november 2008 opnieuw in het huwelijk met de heer K.M.

1.5. Eerste verzoekster dient op 1 juli 2009 een aanvraag in voor het verkrijgen van een visum type D met oog op gezinshereniging met haar echtgenoot die over een vestigingsrecht in België beschikt. Deze aanvraag wordt op 22 oktober 2009 goedgekeurd.

1.6. Verzoekster wordt op 4 maart 2010 in het bezit gesteld van een verblijfstitel, haar minderjarige dochter wordt op 13 april 2010 in bezit gesteld van een identiteitskaart voor kinderen.

1.7. Bij arrest van 10 oktober 2012 van het hof van beroep te Antwerpen wordt het huwelijk tussen de heer K.M. en mevrouw V.B., vermeld in punt 1.2., vernietigd als zijnde strijdig met de Belgische en internationale openbare orde, daar het een schijnhuwelijk betrof.

1.8. Op 24 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de heer K.M. een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd bij arrest nr. 131 820 van 22 oktober 2014.

1.9. Op 24 juni 2013 neemt de gemachtigde ten aanzien van verzoeksters een beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeksters op 10 mei 2014 in kennis worden gesteld. De motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

[K.B.] [...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

de betrokkene of de persoon die vervoegd werd heeft valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf (artikel 11, §2, eerste lid, 4°).

De betrokkene heeft op basis van haar echtgenoot [K.M.] een verblijfsrecht gekregen in het Rijk. Op 22.10.2009 werd haar visumaanvraag van 01.07.2009 voor het verkrijgen van een visum type D op basis van art 10§1 al 1,4 van de wet van 15.12.1980 in functie van haar echtgenoot goedgekeurd omdat haar echtgenoot op dat moment gevestigd was in België. Voor hun minderjarig kind [K.D.D.] werd op dezelfde dag een visumaanvraag ingediend in functie van [K.M.], ook deze werd op 22.10.2009 goedgekeurd. Mevrouw is sinds 04.03.2010 in het bezit van haar verblijfstitel en haar kind [D.D.] kreeg een identiteitskaart voor kinderen op 13.04.2010.

Het recht op vestiging van betrokkene's echtgenoot [K.M.] [w]erd ingetrokken bij beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 24.06.2013, omdat hij dit recht verkregen had door fraude. Immers had meneer zijn vestiging verkregen door zijn huwelijk op 01.08.2002 met de Belgische onderdane [V.B.A.G.]. Dit huwelijk werd op 10.10.2012 vernietigd door het Hof van Beroep van Antwerpen (ref: 2011/AR/2475) als zijnde een schijnhuwelijk. Gezien [K.M.] zijn vestiging door fraude heeft verkregen, en deze vestiging van doorslaggevend belang was voor het toekennen van het verblijfsrecht op basis van art 10 §1, al 1,4° aan de betrokkene en hun kind [D.D.] dient het verblijfsrecht van de betrokkene en de kinderen te worden ingetrokken.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de gevolgen van het in punt 1.8. vermeldde arrest van de Raad

3.1. De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, afgegeven aan de heer K.M., echtgenoot van verzoekster en vader van hun kind, werd op 22 oktober 2014 vernietigd bij arrest nr. 131 820.

Deze vernietiging was gegrond op de vaststelling dat het bevel, in strijd met artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, niet afdoende was gemotiveerd.

Het arrest legt als volgt uit:

“De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing is gegrond op twee motieven.

In een eerste motief worden in rechte verwezen naar artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.

(....)

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;”

Daarbij vermeldt de bestreden beslissing in feite het volgende:

“Het wettig verblijf van de betrokkene is verstreken. Als gevolg van de vernietiging van het huwelijk op basis waarvan de betrokkene zijn recht op vestiging in het Rijk verkreeg vervallen ook alle uit het huwelijk voortgevloeide rechten, zo ook het recht op gezinshereniging. Zijn recht op vestiging werd ingetrokken bij beslissing van 24.06.2013.”

In een tweede motief wordt in rechte verwezen naar artikel 7, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.

(....)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.”

Daarbij vermeldt de bestreden beslissing in feite het volgende:

“Bij arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 10.10.2012 (ref 2012/3186) werd betrokkenes huwelijk met de Belgische onderdane V.B.A. vernietigd als zijnde een schijnhuwelijk en dus als strijdig met de openbare orde bevonden.”

3.3. Verzoeker betwist dat zijn recht op vestiging werd ingetrokken en hij stelt dat hij geen beslissing in die zin mocht ontvangen.

In haar nota met opmerkingen beperkt de verwerende partij zich tot een zeer summiere repliek, met name dat: “bij afzonderlijke beslissing van 24 juni 2013 het recht op vestiging in het Rijk werd ingetrokken bij toepassing van het rechtsbeginsel “fraus omnia corrumpit”. Verzoekers kritiek gebaseerd op de bewering dat zijn verblijfsrecht niet werd ingetrokken, klopt derhalve niet.”

3.4. Ondanks herhaaldelijk en grondig nazicht, kan de Raad deze afzonderlijke beslissing tot intrekking van het recht op vestiging van 24 juni 2013 niet terugvinden in het administratief dossier, dit terwijl de verwerende partij goed op de hoogte was van het feit dat verzoeker het bestaan van deze beslissing tot intrekking betwist en in twijfel trekt.

Nu deze intrekkingbeslissing zich niet in het administratief dossier bevindt en de verwerende partij het bestaan daarvan ook niet aantoont, kan de Raad bijgevolg niet verifiëren of zulke beslissing tot intrekking van verblijf daadwerkelijk werd genomen. Wegens het ontzeggen van dit stuk, dat de Raad in staat moet stellen het middel ontleend aan de formele motiveringsplicht te beoordelen, moet worden vastgesteld dat geen afdoende formele motieven voorhanden zijn (RvS 22 maart 2007, nr. 169.266).

Het administratief dossier bevat bijgevolg geen enkel stuk dat de bestreden beslissing gegrond op artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet kan verantwoorden. De afwezigheid van de betrokken beslissing tot intrekking van vestiging wordt derhalve gelijkgesteld met de afwezigheid van afdoende formele motieven.

3.5. Nu het bestaan van enige beslissing tot intrekking van het recht op vestiging niet wordt aangetoond, minstens niet blijkt uit het administratief dossier, wankelt ook het tweede motief van de bestreden beslissing, met name de verwijzing in rechte naar artikel 7, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet. Immers, een bevel om het grondgebied te verlaten kan enkel worden afgegeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen. De afwezigheid van de betrokken beslissing tot intrekking van de vestiging, maakt dat ook hier geen afdoende formele motieven voorhanden zijn."

3.2. Uit dit arrest blijkt derhalve dat het bestaan van een enige beslissing tot intrekking van het recht op vestiging van verzoeksters' echtgenoot niet werd aangetoond, minstens niet blijkt uit het administratief dossier.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing is gegrond op het motief dat het recht op vestiging van verzoeksters echtgenoot en vader van hun kind werd ingetrokken omdat hij dit recht had verkregen door fraude en aangezien deze vestiging van doorslaggevend belang was voor het toekennen van het verblijfsrecht aan verzoekster en haar kind, het verblijfsrecht van verzoekster en haar kind dan ook dient te worden ingetrokken, op basis van artikel 10, § 1, lid 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hoewel uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat het huwelijk van de heer M.B. met mevrouw V.B. werd vernietigd als zijnde een schijnhuwelijk, heeft de vastgestelde afwezigheid van enige beslissing tot intrekking van het recht op vestiging in hoofde van de heer M.B., zoals vastgesteld in arrest nr. 131 820, echter tot gevolg dat deze bestreden beslissing zonder deugdelijke materiële grondslag komt te staan.

Het is derhalve aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, de bestreden beslissing in haar geheel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging.

Om deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door verzoekster aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juni 2013 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter), wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES